

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

Ελλειμματικός Χώρος | Τέλης Τελλάκης & Θωμαής Σταυριανού Ζυμαρίτου

Η παρούσα πρόταση εστιάζει στο πολιτικό σώμα που ταλαντεύεται ανάμεσα στην κινητικότητα και την ακινησία, μέσα σε διαρκώς μεταβαλλόμενα πλαίσια προσωπικού και ελλειμματικού χώρου. Εξερευνούμε πώς το σώμα δρα και νοηματοδοτεί χώρους που περιορίζονται ή διευρύνονται, και πώς η ιδιωτικότητα και η συλλογικότητα επηρεάζουν την αυτοπραγμάτωση. Αναρωτιόμαστε αν υπάρχει εγγενής ελλειμματικός χώρος στο σώμα και πώς αυτός διαθλάται στον δημόσιο και προσωπικό χώρο μιας σύγχρονης μητρόπολης.

Συντελεστές: Θωμαής Σταυριανού Ζυμαρίτου και Τέλης Τελλάκης

Καμπυλότητα Χώρου και Ύψους – Κίνηση σε Ριμάνειους Χώρους | Στεφανία Σκάνδαλου

Ποια είναι η υλικότητα της καμπύλης; Αυτή η έρευνα γεννιέται από την επιθυμία να συναντηθούν ο χορός και η γεωμετρία: να μεταφραστούν έννοιες όπως η καμπυλότητα του χώρου και του χρόνου σε κίνηση. Εμπνευσμένη από τη Ριμάνεια γεωμετρία και τη θεωρία της σχετικότητας, η έρευνα προτείνει έναν τρόπο κίνησης όπου το σώμα δεν μετακινείται απλώς μέσα στον χώρο, αλλά τον μετασχηματίζει με την παρουσία του. Μέσα από τεχνικές σύγχρονου χορού, capoeira και αυτοσχεδιασμού, αναπτύσσεται μια ενσώματη γλώσσα που στοχάζεται πάνω στην καμπυλότητα όχι μόνο ως μαθηματικό εργαλείο, αλλά και ως κινητικό και υπαρξιακό βίωμα.

Συντελεστές: Στεφανία Σκάνδαλου, Irene Tabour, Αναστασία Σιδηρά, Δημήτρης Γεωργακαράκος, Μαριάννα Τσουμπέλη, Δήμητρα Τιμπλαλέξη Μούκα, Ηλιάνα Τιμπλαλέξη, Δωροθέα Μαυρομάτη, Σίμος Σπινθουράκης, Ελένη Σοφία Ράμμου, Αυγουστίνος Μιχαλόπουλος Σταθόπουλος, Νικόλας Φωτιάδης, Κωνσταντίνος Αναγνωστάκης

Το σώμα του τώρα | Άρτεμις Λαμπίρη (MAN AMKE)

Χαρτογραφώντας την Ευαλωτότητα: Το Σώμα ως Τόπος και Αφήγηση. Η παρουσίαση αποτελεί μέρος μιας έρευνας γύρω από το «σώμα του τώρα» ως πεδίο ταυτόχρονης ακινησίας και αντίστασης. Το «Σώμα του Τώρα» αφορά στη σωματική εμπειρία σε καιρούς κρίσης. Εστιάζει σε αυτήν μέσα από το πρίσμα του φύλου, της μητρότητας, της φθοράς και της κοινωνικοπολιτικής επισφάλειας: το σώμα ως φορέα μνήμης, τραύματος, αντοχής και αντίστασης, αγγίζοντας την έννοια της ρευστότητας της ταυτότητας. Το σώμα που παγώνει, σωπαίνει και επιμένει γίνεται τοπίο συλλογικής ευαλωτότητας και επιβίωσης. Η παρουσίαση αποτελεί ένα πρώτο δημόσιο άνοιγμα της διαδικασίας, όπου οι λέξεις και οι κινήσεις συναντούν το τώρα ως πράξη μνήμης, επιθυμίας και αντίστασης.

Burst of Freedom | Ηρώ Κόντη

Μια οικεία σκηνή: δύο φίλες ετοιμάζονται να πάνε σε ένα πάρτι. Κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας τους, έρχονται αντιμέτωπες με προσωπικές ανασφάλειες, που πηγάζουν από τα στερεότυπα και τις επιταγές της κοινωνίας. Γιατί να διαμορφώνεται η εικόνα μας μέσα από το βλέμμα των άλλων; Η παρουσίαση αντλεί υλικό από μαρτυρίες, λογοτεχνικές και κινηματογραφικές αναφορές, που αποκαλύπτονται σκηνικά με στόχο τη σύνθεση νέων αφηγήσεων. Η μελέτη αρχειακού υλικού αλλά και η σωματοποίηση του αποτελούν τον κεντρικό πυρήνα της παρούσας έρευνας.

Συντελεστές: Ελευθερία Ηλιοπούλου, Νατάσα Παντερμαλή, Θοδωρής Σουπαλίκας, Ηρώ Κόντη, Αριάννα Ζαρμακούπη

What is left | Μυρτώ Κουτλή

Το «What is left» τοποθετεί το σώμα και το στερεό υλικό σε έναν κοινό βιωματικό χώρο. Η διαδρομή και η πρόθεση του σώματος στον χώρο και στον χρόνο, συνδέεται άμεσα με την εμπειρία που αποκτά ένα υλικό το οποίο υπάρχει, μεταμορφώνεται και αφήνεται μόνο, στον κοινό τόπο τους. Μέσω της αλληλεπίδρασής τους, η άψυχη μάζα αποκτά το δικό της ίχνος και γίνεται ένα με την παρουσία της ζωής. Όταν αυτή αποχωρήσει πια, η εμπειρία είναι εγγεγραμμένη πάνω της πιο παρούσα από ποτέ.

Συντελεστές: Μυρτώ Κουτλή, Σοφία Παππά, Λυδία Τσάτσου Παρασκευοπούλου

A dance at the bus stop ... και; | Μαριάννα Κουκουλεκίδου (Utteral AMKE)

Βασισμένη στο videodance «A dance at the bus stop», η δημιουργός επιθυμεί να επεκτείνει την ιδέα σε μια πρωτότυπη χοροθεατρική παράσταση. Μέσα από τη σωματική έκφραση και τη σκηνική αφήγηση, διερευνώνται τα double standards στις σχέσεις, τα φύλα και την κοινωνική ισότητα. Δίπολα όπως «άνδρας-γυναίκα», «λόγος-σώμα», «χορός-υποκριτική», γίνονται εργαλεία καλλιτεχνικής ανατροπής στερεοτύπων. Με βάση το ελληνικό μονόπρακτο έργο του Κώστα Μουρσελά «Συζήτηση περί ματαιότητας» (γραμμένο το 1973 αλλά πιο σύγχρονο από ποτέ).

Συντελεστές: Χορευτές: Παναγιώτης Λαγανάς, Χριστόφορος Παντούλας, Μαριάννα Τσούμπηλη. Ηθοποιοί: Μυρτώ Λαμπρινάκου. Χορογράφος: Μαριάννα Κουκουλεκίδου (σε συνεργασία με τους συντελεστές). Μουσικός: Θανάσης Αλεξανδρής. Σκηνογράφος: Μαριάννα Τσούμπηλη

Written in a Language I Don't Remember | Διάλεξη, προβολή | Όλγα Μάρκαρη

Το «Written in a Language I Don't Remember» είναι μια σωματική και φωνητική εξερεύνηση του πώς το ανθρώπινο σώμα μπορεί να ενσαρκώσει την εξέλιξη της τεχνολογίας και της τεχνητής νοημοσύνης. Στην παρουσίαση θα μιλήσω για τη διαδικασία δημιουργίας του έργου, καθώς και για την προσωπική ανάγκη και ανησυχία που με οδήγησαν σε αυτό. Θα προβληθεί επίσης ένα σύντομο βίντεο με αποσπάσματα από τη μέχρι τώρα δουλειά μου.

Συντελεστές: Όλγα Μάρκαρη

aWkWard BODY | Δέσποινα Γκουγκουλιάνα (Ομάδα Φρενς)

Μία συνάντηση δύο ανθρώπων που θα προσπαθήσουν να εξερευνήσουν το αμήχανο σώμα. Πώς αυτό φανερώνεται, πώς υπάρχει. Μπορούμε να το αποχωριστούμε και να το μετατρέψουμε σε κάτι άλλο; Με τη βοήθεια διαφόρων εξωτερικών ερεθισμάτων και διαφορετικών καταστάσεων τις οποίες θα φροντίζουμε εξ ολοκλήρου και με πρωταγωνιστή το σώμα, θα παρατηρούμε τις αλλαγές που θα προκύπτουν. Νιώθει το σώμα άνετα πραγματικά; Και αν ναι, ποια είναι η διαδικασία του για να το πετύχει;

The Kindness of Strangers | Κωνσταντίνα Ντιναπόγια & Jaime Caballero Milani

«The Kindness of Strangers» είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Δύο χορευτικά σώματα –από διαφορετικές γωνίες του κόσμου– συναντιούνται για να ερευνήσουν την έννοια της αλληλεγγύης μέσα από την κίνηση. Η Κωνσταντίνα Ντιναπόγια και ο Jaime Caballero Milani συνδημιουργούν ένα ντουέτο που εστιάζει στην εγγύτητα και την απόσταση, στην ενσυναίσθηση και τον εγωκεντρισμό. Το έργο ανιχνεύει τις παραδοξότητες της ανθρώπινης συμπεριφοράς μέσα από το σώμα στον χώρο, τον χρόνο και τους δεσμούς. Με δραματουργικά εργαλεία και σύγχρονες αισθητικές, επιχειρούν ένα φανταστικό ταξίδι, με πυξίδα την ανθρώπινη καλοσύνη.

Συντελεστές: Κωνσταντίνα Ντιναπόγια και Jaime Caballero Milani

Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

Θραύσματα | Παναγιώτης Λαγανάς

Πυρήνας της έρευνας είναι η θεωρία της Gisela Pankow για τη διάσπαση της εικόνας του σώματος: την εμπειρία ενός εαυτού χωρίς εσωτερική συνοχή, χωρίς κέντρο, χωρίς ιστορική διάσταση, χωρίς σταθερή ταυτότητα, με το σώμα να μην βιώνεται ως ολότητα ή με αναγνωρισμένα όρια. Μέσα από score αυτοσχεδιασμού, παρατήρηση και εικαστικά ερεθίσματα επιχειρούμε να προσεγγίσουμε αυτή τη ρευστή εμπειρία, διερευνώντας το σώμα ως ασταθές, ασύμμετρο, αποσπασματικό πεδίο. Ζούμε σε μια εποχή που το σώμα χάνει την ενότητά του και αλλοτριώνεται: κατακερματισμένο από τα μέσα, διαμεσολαβημένο από την τεχνολογία, τραυματισμένο από συλλογικό και ατομικό βίωμα. Ανατέμνοντας τη σωματική εμπειρία, σκοπός μας είναι να κατανοήσουμε αλλιώς ή καλύτερα την ενσώματη υποκειμενικότητα.

Συντελεστές: Ηρώ Βασάλου, Πέννυ Ελευθεριάδου, Παναγιώτης Λαγανάς

Still Here | Στάλη Συμεών

Θραύσματα από μία προσπάθεια επαφής με τον κοινοτισμό, τη μνήμη και την ελπίδα, σε έναν κόσμο βυθισμένο στον ατομισμό, τη λήθη, την παραγωγικοποίηση και την

απελπισία. Κομματάκια από άσκοπους εκστατικούς χορούς που περιφέρονται ανάμεσα σε τόνους πλαστικού, καταστάσεις εκτάκτου ανάγκης, πονεκεφάλους, όνειρα, χανγκόβερ, τσιμέντα, μνήμες, βαθιά σκοτάδια, φωτιές, κύματα, κινήματα, αρωματικά φυτά, λέξεις, καραμέλες, αποσιγάρα. Σώματα που αναζητούν να μάθουν πώς να νιώσουν και πώς να αντισταθούν στην ασθένεια και την απελπισία που μας έχει επιβάλει η αδικία του κόσμου, ώστε ίσως μπορέσουν να εμπιστευτούν το ένα το άλλο.

Συντελεστές: Ιδέα / καλλιτεχνική επιμέλεια: Συμεών Στάλη. Έρευνα, δημιουργία υλικών, ερμηνεία: Γρηγορόπουλος Τίτος, Πετροπούλου Ευγενία, Σαρρή Δώρα, Συμεών Στάλη. Μουσική: Χανός Γιώργος. Επεξεργασία σκηνικών: Σάπκα Άννα. Φωτογραφία: Πίπτα Νεφέλη

Writing songs as writing dances | Μάρθα Πασακοπούλου

Σε μια καθημερινότητα που υποφέρει από συγκαλυμμένα σκάνδαλα και απερίσκεπτες πρακτικές, όπου μια μορφή κρυφού πένθους καλλιεργείται μέσα μας για την οικολογική καταστροφή, την αδικία, την πολιτική αστάθεια, ποιες είναι οι σκέψεις και τα συναισθήματα των σημερινών κοινωνιών; Πώς αρθρώνονται οι σκέψεις σε λέξεις; Πώς μετατρέπονται σε μελωδίες για να τις μουρμουρίσουμε ή και να τις τραγουδήσουμε; Τι εκφράζουν αυτά τα τραγούδια για τη σημερινή πραγματικότητα και τι εύχονται ή προβλέπουν για το μέλλον; Μια έρευνα σωματική και μουσική, μια σχέση ανατροφοδότησης των δύο, ως ένας τρόπος επαναπροσδιορισμού και αναδιοργάνωσης της χορογραφικής διαδικασίας.

Συντελεστές: Έρευνα / ιδέα: Μάρθα Πασακοπούλου. Συνεργάτης για τον ήχο: Άννα-Μαρία Ράμμου

Growing a mane | Φανή Ποζίδη

Το πρότζεκτ ερευνά τις έννοιες της συνεχής προσπάθειας, της ματαιότητας, της εξάντλησης και της παραίτησης. Σημείο αφετηρίας αποτελούν οι μικρότεροι και μεγαλύτεροι αγώνες που δίνουμε καθημερινά σε κοινωνικό και προσωπικό επίπεδο. Χρησιμοποιώντας προσωπικές και συλλογικές εμπειρίες, προσπαθώ να πειραματιστώ με την ιδέα της παραίτησης ως μία εν δυνάμει πράξη αντίστασης, αυτοπροστασίας και επαναπροσδιορισμού του νοήματος της καθημερινότητας. Ένα άλογο κούρσας που ξεστρατίζει, σε μία προσπάθεια να ξαναγίνει άγριο. Η κινητική πρακτική μου μελετάει αυτές τις αντιφάσεις δυναμικότητας/ευθραυστότητας, ορμητικότητας/αδράνειας, ελέγχου/χάους σε συνδυασμό με τη σύνθεση κειμένων ως απόρροια της ενσώματης εμπειρίας, καθώς και τον πειραματισμό με τον ήχο.

Έρευνα / χορογραφία: Φανή Ποζίδη

She Who Bears | Προβολή – performance | Fay Tzouma

Το She Who Bears είναι ένα προσωπικό έργο για τις γυναίκες της οικογένειάς μου και για το πώς κουβαλάμε μέσα μας μνήμες, τραύματα και δυνάμεις προηγούμενων γενεών. Μέσα από βίντεο και performance, ενσαρκώνω τρεις μορφές που

συναντιούνται σε έναν ποιητικό διάλογο με την απώλεια, την κίνηση και την ανάγκη επαναπροσδιορισμού της ταυτότητας σε έναν συνεχώς μεταβαλλόμενο κόσμο.

Συντελεστές: Άντι Τζούμα ως βιντεογράφος

NOSTOS Migrating Bodies-Migrating Dances | Προβολή | Marianna Sfyridi & Eliso Rammou

Η πρότασή μας αφορά την επανενεργοποίηση του ντοκιμαντέρ «NOSTOS» ως immersive υβριδική εγκατάσταση βίντεο, ήχου και υλικών αρχείων. Θα παρουσιαστεί νέο βίντεο που αντλεί υλικό από το αρχείο «NOSTOS» και από το residency, ηχητικά θραύσματα και πρωτότυπη σύνθεση της Elisso Rammou, καθώς και ύφανση με την Araneida Textiles για μια «υφαντή μνήμη». Το κοινό θα περιηγείται ελεύθερα στον χώρο, αλληλεπιδρώντας με το περιβάλλον χωρίς ανάγκη σκηνικής παρουσίας, διατηρώντας τη ζωντανή δυναμική της συνάντησης και ανταλλαγής.

Συντελεστές: Marianna Sfyridi, Elisso Rammou, Eirini Xanthioti, Maya Sfakianaki

Φανάρια | Μαρίνα Καββαδία

Το έργο πραγματεύεται τη σχέση μας με την εξωτερική επιβολή. Το φανάρι επιβάλλει τότε κινείται το σώμα και σε ποια ταχύτητα: κόκκινο παύση, πράσινο κίνηση, πορτοκαλί επιβράδυνση. Σταδιακά οι χρόνοι κάθε χρώματος μειώνονται, μέχρι οι εναλλαγές να γίνονται ανά δευτερόλεπτο. Μέσα από την εξάντληση και τον εκνευρισμό έρχεται η αμφισβήτηση της επιβολής.

Συντελεστές: Καββαδία Μαρίνα

CHEZ MOI | Αγγελική Μαριδάκη

Το «CHEZ MOI» («στο σπίτι μου») εξερευνά μέσω προσωπικών αναμνήσεων μια σωματική τελετή μνήμης. Ανάμεσα σε μια καρέκλα, ένα μαξιλάρι, μια τσάντα και άλλα αντικείμενα που για τη χορογράφο κουβαλούν το σπίτι, το σώμα θυμάται, παίζει και αποκαλύπτεται. Με κινήσεις που μοιάζουν με μικρές εξομολογήσεις, το έργο κινείται ανάμεσα σε χορό και θέατρο, ζωντανεύοντας εικόνες φορτισμένες με επιθυμία, απώλεια – αλλά και χιούμορ. Ο χώρος μεταμορφώνεται σε μια σκηνή όπου το παιδικό και το ενήλικο στοιχείο μπλέκονται. Μια χορογραφία για το σπίτι που κουβαλάμε και για το σώμα που φέρει ό,τι αγαπά και ό,τι πονά.

Συντελεστές: Σύλληψη / Χορογραφία: Αγγελική Μαριδάκη. Ερμηνεία / Performance: Ελευθερία Αγαπάκη. Φωτογραφία: Δήμητρα Παπαγεωργίου

JellyVoid | Όλια Δραμητινού & Ελευθερία Σωτήρχου

Ό,τι φτάνει μέχρι την άκρη της γλώσσας και δεν χωράει στις λέξεις απλώνεται ανάμεσά μας σαν χάσμα από ζελέ, πηχτό, ελαστικό και διάφανο. Εκεί μοιράζονται οι βαθύτερες στρώσεις, τα άρρητα συναισθήματα και εκείνο το κομμάτι της ανθρώπινης εμπειρίας

που αποτυπώνεται στην ανάσα, το επιφώνημα και τον μορφασμό. Οι προσωπικές μυθολογίες γίνονται τα μονοπάτια μνήμης και έκφρασης που διαβαίνουντάς τα, οι εαυτές μας συντίθενται από κοινού στο εδώ και τώρα. Ο δρόμος για τη συνύπαρξη περνάει μέσα από την αμηχανία της συνάντησης και το φόβο της εγγύτητας. Είναι τρομερό και υπέροχο να αισθάνεσαι τον κόσμο μιας άλλης ύπαρξης να συντροφεύει τη δική σου.

Συντελεστές: Όλια Δραμητινού, Ελευθερία Σωτήρχου

RENSIL _ The Sirens | Αγγελική Πετράκη

Καθώς γινόμαστε μάρτυρες της ρομποτικής τεχνολογίας στην καθημερινή μας ζωή, κανείς δεν μπορεί παρά να αναρωτηθεί τι ακριβώς σημαίνει να είσαι ρομπότ με ενσωματωμένη την τεχνητή νοημοσύνη. Τα ρομπότ οπτικοποιούνται ως πλάσματα που μοιάζουν με ανθρώπους με χαρακτηριστικά που μιμούνται και ακολουθούν την κοινωνία, τα συστήματα, τις πολιτικές δομές και τις αξίες μας. Πολλά από αυτά απεικονίζονται με γυναικεία μορφή. Η επιλογή να ενσαρκώνουμε μία θηλυκότητα είναι απλώς ο δείκτης της αντίληψής μας για τον ρόλο που έχει η γυναίκα μέσα στην κοινωνία. Πατριαρχικές και καταπιεστικές συμπεριφορές ενσωματώνονται για άλλη μία φορά ακόμα και σε ένα μη ανθρώπινο κέλυφος ή σώμα. Μας ενδιαφέρουν, ως ερευνήτριες- καλλιτέχνιδες, οι αγώνες που είναι ικανή η Siren_Robot να αντιμετωπίσει. Ποια είναι η κίνησή της; Πώς αλληλεπιδρά με το περιβάλλον; Τι επιδιώκει; Τι σκέφτεται; Πώς είναι; Πώς συνδέεται με το σώμα και τη φόρμα της : Μία Σειρήνα όπου, σύμφωνα με την πατριαρχική αντίληψη, είναι ένα πλάσμα που δελεάζει τον άνθρωπο και τον καταβροχθίζει. Τα ρομπότ μπορεί να σημαίνουν την άνοδο μίας θηλυκότητας που είναι ικανή να επαναπροσδιορίσει ή και να εξαλείψει όλες τις αντιλήψεις που έχουμε για τον κόσμο γύρω μας αυτήν τη στιγμή.

Συντελεστές: Δραματουργία / Design: Γεωργία Γαβριήλογλου. Χορογραφία: Πετράκη Αγγελική. Χορεύτριες: Αρχοντία Μπουλούτα , Αγγελική Πετράκη

Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου, 18:00 – 22:00

Lines | Σοφία Μαρτίου, Μαρίσσα Μπίλη, Δέσποινα Στασινού

Βασικός άξονας του έργου είναι η σύνδεση, η συμπλήρωση και η αλληλεπίδραση τριών σωμάτων στον χώρο και τον χρόνο. Η έρευνα εστιάζει στην παραμόρφωση της κίνησης, του ήχου, του χώρου και κατ' επέκταση της αντίληψης του χρόνου, μέσα από τη συνεχή μετατόπιση αυτών των παραμέτρων. Κεντρικό εργαλείο είναι το πολυκαρβονικό – ένα διαφανές, εύκαμπτο υλικό που λειτουργεί ταυτόχρονα ως φίλτρο, επιφάνεια προβολής και ενεργό τοπίο. Η υλικότητά του μεταμορφώνει την εικόνα των σωμάτων, αλλοιώνει τον χώρο και συνθέτει ένα μη πραγματικό σκηνικό περιβάλλον, στο οποίο η αντιληπτή πραγματικότητα αποδομείται και επανασυντίθεται. Μέσα σε αυτόν τον ασταθή χώρο, το έργο διερευνά τα όρια μεταξύ πραγματικού και φαντασιακού: Υπάρχουμε μέσα σε έναν χώρο παραμορφωμένης αντίληψης ή αυτή είναι η νέα πραγματικότητά μας; Πώς συνυπάρχουμε σε αυτούς τους δύο κόσμους, και

τι παράγει η εικόνα του σώματος και του ήχου όταν διαθλώνται μέσα από αυτό το υλικό φίλτρο;

Συντελεστές: Σοφία Μαρτίου, Μαρίσσα Μπίλλη, Δέσποινα Στασινού

ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΕΣ | Ευφροσύνη Παπανικολάου

Η λέξη «σουφραζέτα» είναι η λέξη «suffragist» στο θηλυκό γένος. Η κατάληξη «-έτα» υποδηλώνει κάτι μικρό ή χαριτωμένο και έτσι μειώνεται η σημασία της λέξης. Χρησιμοποιήθηκε για να κάνει την λέξη να μοιάζει υποτιμητικά με κάτι ασήμαντο, αδύναμο και παιδικό, με αποτέλεσμα να μειώνεται και η σημασία της πολιτικής δράσης που υποδηλώνει. Ένα έργο για τη φιλία και τη γυναικεία αλληλεγγύη.

Συντελεστές: Παπανικολάου Ευφροσύνη, Αντιβάση Εμμανουέλα, Παπαγεωργίου Λίλα, Κατσικοπούλου Ξένια

So you think you can... | Αριάδνη Παπαπαναγιώτου

Πώς αντιδρά ένα σώμα όταν βομβαρδίζεται από πληροφορία χωρίς παύση; Πότε υπερφορτώνεται; Πότε λέει όχι; Κάτσε , σήκω , τρέξε , χόρεψε ! Ένα παιχνίδι με κανόνες που αλλάζουν συνεχώς, με εντολές, ερωτήσεις, quiz , δοκιμασίες... Μια κινητική performance που εξερευνά τα όρια του σώματος μέσα σε ένα κόσμο ταχύτητας, δύναμης και συνεχούς πρόκλησης. Θα τα καταφέρεις;

Συντελεστές: Σύλληψη / χορογραφία: Παπαπαναγιώτου Αριάδνη. Performer / συνδημιουργία: Στεργίου Μαρίνα

WE 'LL MEET AGAIN | Γαβριέλα Κοκκίνη

Το έργο αποτελεί μια εσωτερική σωματοποιημένη διαδρομή. Τη διαδρομή μας, από την ασφάλεια και το οικείο, ως το μοναδικό που γνωρίζουμε με τον ερχομό μας σε αυτόν τον κόσμο, προς το άγνωστο και ανοίκειο που συναντάμε στη συνέχεια. Πώς γράφει μέσα μας και κατ' επέκταση στο σώμα μας, ο φόβος και η επαφή με το ανοίκειο. Πώς μοιάζει η ανάγκη μας να γνωρίσουμε το ανοίκειο ώστε να χτίσουμε ένα νέο οικείο –έναν νέο οίκο– δικό μας, που θα χωράμε ολοκληρωτικά. Μια πορεία με γνώμονα τις αισθήσεις και τη σωματική μνήμη που δημιουργείται και ζυπνάει από την ανάγκη μας για επαφή.

Gestures: Η ποιητική της χειρονομίας | Ηρώ Βασάλου & Κωνσταντίνος Χαιρέτης

Gestures: η ποιητική της χειρονομίας... εμπλουτίζουμε τον χορό μας με χειρονομίες κάθε είδους, φευγαλέες, αφηρημένες, μπανάλ, κραυγαλέες κι έτσι χτίζουμε χαρακτήρες επί σκηνής που επικοινωνούν, αναζητούν και αφηγούνται μέσω της κίνησης. Η μεθοδολογία gestures εξελίσσεται εδώ και δύο χρόνια σε ένα σύστημα μεθοδικό με σπονδυλωτές ασκήσεις, για την εξάσκηση στον παραστατικό αυτοσχεδιασμό και την

χορογραφική δημιουργία. Θα μοιραστούμε απόσπασμα του ασκησιολογίου μας, παρουσιάζοντας το πώς δουλεύουμε με την ενεργή θέαση, την «απ'έξω» χορογραφική καθοδήγηση, την στιγμιαία σύνθεση και την σκηνική παρουσία. Η άσκηση μπορεί να ιδωθεί και ως παράσταση!

Συντελεστές: Ηρώ Βασάλου και Κωνσταντίνος Χαιρέτης. Φωτό credit: Michelangelo Bevilacqua: xmx graphics

For the sun does (not) shine at the bottom of the sea | Χλόη Αλιγιάννη (Ομάδα Third Planet)

Χορογραφική σπουδή με ζωντανή μουσική παλαιών οργάνων. Υπό την καθοδήγηση της δημιουργικής ομάδας, κατά τη διάρκεια της δεκαήμερης φιλοξενίας μας στην Τεχνόπολη, σώματα επαγγελματιών χορευτών και απλών πολιτών, συνομίλησαν, εξερεύνησαν και αναζήτησαν μια νέα «γλώσσα», η οποία και θα δομήσει το σύμπαν της επόμενης παραγωγής της ομάδας. Σε αυτήν θα εξερευνηθεί η εύθραυστη σχέση του ανθρώπου με τη φύση, τη φθαρτότητα και το άγνωστο της ύπαρξης, εντάσσοντας το σύγχρονο βίωμα της «μέτα» εποχής σε έναν διάλογο με τον φανταστικό και πραγματικό κόσμο του Ευρωπαϊκού Μεσαίωνα. Εδώ, σε έναν πρωτόλειο πειραματισμό, δύο μεσαιωνικές φιγούρες, το πουλί και ο ιππότης, συνδιαλέγονται.

Συντελεστές: Χορογραφία / Σύλληψη / Ηχοτοπία: Χλόη Αλιγιάννη. Μουσική επιμέλεια: Δημήτρης Κούντουρας. Σύμβουλος δραματουργίας: Γρηγόρης Χατζάκης. Επιστημονικοί συνεργάτες: Νικολέττα Γιαντσή (Ιστορικός, ΕΚΠΑ), Λαυρέντης Σιδηρόπουλος (Ορνιθολόγος, Ερευνητής). Οπτικοακουστική κάλυψη: Ξένια Τσιλοχρήστου (Penguin Productions). Βοηθός παραγωγής: Ιωάννα Γαλάνη. Ερμηνευτές: Γιάν Άγγελος Αποστολίδης (Fuerza Negra), Μιχάλης Σαγάνης, Πολένα Κόλια Πέτερσεν, Πετρίνα Γιαννάκου, Κατερίνα Κατάκη & η διαγενειακή ομάδα των μη επαγγελματιών που σχηματίστηκε μέσα από το ανοιχτό κάλεσμα. Μουσικοί επί σκηνής: Ex Silentio

Shall we groove? | Dance workshop | Δάφνη Σταθάτου, Αναστασία Δρούγα (Duende Dance Company)

Από το φθινόπωρο του 2024, η ομάδα μας εργάζεται στη δημιουργία ενός πρωτότυπου κινησιολογικού λεξιλογίου εμπνευσμένου από τους παραδοσιακούς χορούς της Κάτω Ιταλίας (Tammuriatta, Tarantella Pizzica) και τον σύγχρονο χορό. Στο πλαίσιο του residency, επιδιώξαμε την ανάπτυξη ενός σεμιναρίου χορού με τον τίτλο «Shall we groove?» («Χορεύουμε;»). Κύριοι στόχοι μας, μέσα από τη χρήση του λεξιλογίου που είχαμε ήδη δουλέψει μέσα στη χρονιά (όπως το ντουέτο «Behind the door» κ.α.) ήταν η δημιουργία υλικού partnering, η δημιουργία μιας πρωτότυπης χορογραφίας και η εκμάθηση των παραπάνω (του λεξιλογίου/χορογραφίας/partnering) με τη μορφή ενός dance workshop.

Συμμετέχουσες στην παρουσίαση: Σταθάτου Δάφνη, Αναστασία Δρούγα

Σαράντα. Μεταξύ | Performance –προβολή | Τατιάνα Ζελεβίνα, Γιώργος Πανόπουλος

Ο τίτλος «Σαράντα. Μεταξύ» αναφέρεται σε ένα παγκόσμιο και αρχαίο ερώτημα: πού βρίσκεται η ψυχή ανάμεσα στην τελευταία της εκπνοή και στην πρώτη εισπνοή; Μέσα από την κίνηση, την παύση και την ανάγνωση, δύο καλλιτέχνες αναζητούν τα ίχνη αυτής της μετάβασης στο ίδιο τους το σώμα. Η παρουσίαση περιλαμβάνει βίντεο-αποσπάσματα από τη σωματική τους έρευνα, ελληνικά και ρωσικά κείμενα για τη ζωή και τον θάνατο, και ένα ζωντανό φινάλε που φωτίζει την αόρατη στιγμή της μεταμόρφωσης. Ένα ποιητικό ντοκουμέντο, μια σωματική τελετή μνήμης και συνάντησης.

Συντελεστές: Τατιάνα Ζελεβίνα, Γιώργος Πανόπουλος

Shelf life | Μαρίλια Γράντζα

Ένα έργο φόρος τιμής σε όλες τις φορές που έχω βρεθεί σπίτι και καταλήγω να κάνω πράγματα χωρίς σκέψη ή σχέδιο. Ένα πανηγύρι βαρεμάρας –πάλι μιλούσα στα φυτά και ξεμπέρδεψα τα καλώδια του συρταριού. Σ' αυτά τα όρια που εμείς αποκαλούμε σπίτι, φυλάμε μέσα τη μνήμη και την ταυτότητα. Η μνήμη κρατάει μέσα της το εμείς μέσα στον χρόνο και η ταυτότητα τη διαρκή μεταμόρφωσή μας. Στις γωνίες του σκόρπια φωτιστικά: led, με τηλεχειριστήριο, επιδαπέδια, λαμπατέρ –ένα για κάθε κομοδίνο. Δεν τα ξεφορτωθήκαμε ποτέ και το σπίτι έγινε ένα κουβάρι από το οποίο προσπαθούσα να διαχωρίσω τα καλώδια από τις ανησυχίες.

Το Δωμάτιο, ένα πεδίο συνύπαρξης σε διαρκή μετάβαση | Ίρις Νικολάου

Το Δωμάτιο αποτελεί μια υπό διαμόρφωση σκηνική πρόταση που διερευνά τη ρευστή, αμοιβαία συγκρότηση του τόπου και των υποκειμένων που το κατοικούν μέσα από ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο πεδίο σχέσεων. Επιχειρεί να ενεργοποιήσει ένα τοπίο αναδυόμενων αισθητηριακών φαινομένων, που μεταβάλλονται αδιάκοπα μέσα από την αλληλεπίδραση σωμάτων, ήχου, φωτός, μνήμης και φαντασίας. Η παρουσίαση της καλλιτεχνικής φιλοξενίας δεν επιδιώκει να ολοκληρώσει ή να αποτυπώσει την έρευνα· πρόθεσή της είναι να αντηχήσει τη διαδικασία, μέσα από μια σύντομη εισαγωγή στη μεθοδολογία και την πρόσκληση σε ένα συμμετοχικό σκορ ενσώματης παρατήρησης — ένα πείραμα προσωρινής συνύπαρξης.

Συντελεστές: Ίρις Νικολάου, Τάκης Ζαχαριάδης, Δώρα Σαρρή, Φένια Χατζηνάκου, Λουκία Κονιδάρη, Γεωργία Βαρβέρη, Κατερίνα Κασιδιάρη, Πένυ Μπουκοβάλα, Ελένη Γεωργίου, Γιάννης Ασκάρογλου, Ανθίας Μπαλής